



**κίνημα
αλλαγής**

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς

- 1. Τον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων**
- 2. Τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας**
- 3. Τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών**

ΘΕΜΑ: «Η ανάπλαση της περιοχής της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης».

Κύριοι Υπουργοί,

Καταθέτουμε ως Αναφορά στη Βουλή των Ελλήνων, προκειμένου να σας διαβιβαστεί, κείμενο υπογραφόμενο από πολίτες της Θεσσαλονίκης, σχετικά με το προωθούμενο από τη διοίκηση της ΔΕΘ σχέδιο ανάπλασης της περιοχής, όπου είναι εγκατεστημένη η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Το κείμενο αυτό, επιστημονικά τεκμηριωμένο και οικονομικοκοινωνικά εύστοχο, καταγράφει τις αρνητικές επιπτώσεις για την πόλη από την προωθούμενη «ανάπλαση», σε αντίθεση με τα πολλαπλά οφέλη που θα προκύψουν, εάν υλοποιηθούν οι επί σειρά ετών μελέτες που προτείνουν τη μετεγκατάσταση της ΔΕΘ στη Δυτική Θεσσαλονίκη και την αξιοποίηση του υπάρχοντος χώρου ως μητροπολιτικού πάρκου.

Η εναλλακτική πρόταση των υπογραφόντων πολιτών, την οποία πρέπει η Πολιτεία σοβαρά να λάβει υπόψη της, επισημαίνει ότι τα οφέλη για την οικονομική ανάπτυξη, την περιβαλλοντική και αισθητική αναβάθμιση και την βελτίωση της ποιότητας ζωής, που διατυπώνονται στο κείμενο, περιλαμβάνουν: α) για το κέντρο της Θεσσαλονίκης, την ενίσχυση του πρασίνου σε μια πόλη που το στερείται, την επίτευξη της συνέχειας του παραλιακού μετώπου με το δάσος του Σέιχ Σου, τη φιλοξενία ήπιων ψυχαγωγικών, αθλητικών και καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, την δημιουργία χώρων διεξόδου για την πανεπιστημιούπολη, την αντιπλημμυρική ενίσχυση, τη διάθεση ανοιχτού χώρου για περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης και την αποσυμφόρηση στο κυκλοφοριακό και β) για τη δυτική πλευρά της πόλης, την οικονομική ενίσχυση των πιο υποβαθμισμένων περιοχών της δυτικής Θεσσαλονίκης, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, την περιβαλλοντική και αισθητική αναβάθμιση περιοχών επιβαρυνμένων από τη μόλυνση, την επέκταση του μετρό, την ενίσχυση της ασφάλειας δεδομένης της παραβατικότητας στην ευρύτερη περιοχή.

Θεσσαλονίκη, 15/12/2020

Οι αναφέροντες βουλευτές

Χάρης Καστανίδης

Γιώργος Αρβανιτίδης

Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης

Κίνηση Πολιτών: Η ΔΕΘ Μητροπολιτικό Πάρκο για μια Πράσινη Θεσσαλονίκη

«ΑΝΑΠΛΑΣΗ» ΤΗΣ ΔΕΘ: ΕΝΑ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟ ΣΧΕΔΙΟ

Το διαφημιζόμενο σχέδιο «ανάπλασης της ΔΕΘ» διακηρύσσει ότι επιδιώκει να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα του Εκθεσιακού Φορέα, δημιουργώντας συγχρόνως ένα Μητροπολιτικό Πάρκο στο κέντρο της πόλης. Η πραγματικότητα όμως είναι εντελώς διαφορετική.

1. Με τη σχεδιαζόμενη «ανάπλαση» του χώρου της ΔΕΘ δεν δημιουργείται αλλά ακυρώνεται το Μητροπολιτικό Πάρκο.

Το Ρυθμιστικό Σχέδιο Θεσσαλονίκης του 1985 και το γενικό Πολεοδομικό του Δήμου Θεσσαλονίκης προβλέπουν τη διαμόρφωση ενός Μητροπολιτικού Πάρκου, μια μεγάλη ενότητα μητροπολιτικών λειτουργιών και πρασίνου, που περιλαμβάνει: το πάρκο της ΧΑΝΘ, τον χώρο της ΔΕΘ, το Γ' Σώμα Στρατού, το ιστορικό κτηριακό απόθεμα του ΑΠΘ και τα Βυζαντινά τείχη καθώς και τα Μουσεία και το Δημαρχιακό Μέγαρο. Αποκαθίσταται έτσι η συνέχεια του παραλιακού μετώπου με το περιαστικό δάσος του Σέιχ Σου. Η ίδια ιδέα βρίσκεται και στη Χωροταξική Μελέτη Θεσσαλονίκης του 1965.

Το Μητροπολιτικό Πάρκο, όπως προβλέπεται από το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, ικανοποιεί, ύστερα από δεκαετίες, το όραμα του Εμπράρ για ένα μεγάλο Αστικό Πάρκο, που εκτείνεται από τη θάλασσα μέχρι το δάσος. Όραμα, που έχει εγγραφεί στη συνείδηση των Θεσσαλονικέων και εκφράζεται με επανειλημμένες αποφάσεις της Αυτοδιοίκησης και κοινωνικών φορέων. Στο Μητροπολιτικό Πάρκο μπορεί να φιλοξενοούνται ήπιες εκθεσιακές, ψυχαγωγικές, αθλητικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες, χωρίς να χάνεται ο χαρακτήρας του δημόσιου ελεύθερου χώρου.

Άμεσα προσβάσιμο από το μετρό και τους κύριους αστικούς κυκλοφοριακούς άξονες, το Μητροπολιτικό Πάρκο θα αναβαθμίσει το κέντρο της Θεσσαλονίκης και θα έχει θετικές επιπτώσεις σε ολόκληρη την πόλη. Θα προσφέρει δημιουργική διέξοδο στους φοιτητές, το διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό και τους άλλους εργαζόμενους του ΑΠΘ και του ΠΑΜΑΚ. Θα βελτιώσει την ποιότητα ζωής των κατοίκων, θα προσφέρει νέες ευκαιρίες στους επαγγελματίες και τους εργαζόμενους και θα ενισχύσει τον τουρισμό. Θα ενδυναμώσει την ελκυστικότητα της Θεσσαλονίκης σε επενδύσεις, καθώς σήμερα η ποιότητα του αστικού περιβάλλοντος είναι κρίσιμος παράγοντας επιλογής του τόπου εγκατάστασης νεοφυών και καινοτόμων επιχειρήσεων.

2. Η εξαγγελία της «ανάπλασης της ΔΕΘ» μέσω ΣΔΙΤ είναι οικονομικό και πολιτικό ατόπημα.

Το 2007, και ενώ ακόμη ίσχυε ο σχεδιασμός του 1999 για τη μετεγκατάσταση της ΔΕΘ στη Δυτική Θεσσαλονίκη, η τότε διοίκηση του εκθεσιακού φορέα δημοσιοποίησε την πρότασή της για «ανάπλαση» της ΔΕΘ στη σημερινή της θέση. Και επειδή δημόσιοι πόροι δεν ήταν διαθέσιμοι, οι νέες κατασκευές θα γίνονταν με τη μέθοδο των ΣΔΙΤ, δηλαδή με ιδιωτική χρηματοδότηση. Όμως η εκθεσιακή λειτουργία από μόνη της ήταν φανερό ότι δεν επαρκούσε για την απόσβεση της ιδιωτικής αυτής χρηματοδότησης, λόγω της οριακής και αμφίβολης κερδοφορίας. Για να γίνει υλοποιήσιμη η πρόταση, μαζί με τις καθαυτό εκθεσιακές εγκαταστάσεις προβλέφθηκε η κατασκευή ξενοδοχειακού συγκροτήματος και εμπορικού και χρηματοοικονομικού κέντρου, ώστε τα έσοδα να αυξηθούν, να βελτιωθεί η απόδοση της ιδιωτικής επένδυσης και το επιχειρηματικό σχήμα να γίνει βιώσιμο. Έτσι, στα σαράντα χρόνια της παραχώρησης με την εκμετάλλευση των νέων εγκαταστάσεων, ο επενδυτής θα έκανε την απόσβεση της επένδυσης και θα αποκόμιζε ένα εύλογο κέρδος.

Το σχέδιο αυτό εγκαταλείφθηκε προς στιγμήν για να επανέλθει σήμερα με τη νέα μορφή του «Κρατικού ΣΔΙΤ», μια μορφή σύμπραξης Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, όπου ο κρατικός προϋπολογισμός εγγυάται και αναλαμβάνει να καλύψει το «εύλογο» κέρδος του ιδιώτη επενδυτή. Στην περίπτωση της ΔΕΘ, από τα διαθέσιμα στοιχεία, φαίνεται πολύ πιθανό να μην μπορέσει ο επενδυτής να αποσβέσει το κόστος κατασκευής και λειτουργίας και να αποκομίσει ένα «εύλογο» ετήσιο κέρδος. Οπότε, την όποια διαφορά προκύπτει ανάμεσα στα ετήσια κέρδη του Real Estate και στο συμφωνημένο ποσό με τη Σύμβαση Παραχώρησης θα κληθεί να καλύψει ο φορολογούμενος πολίτης.

Το σενάριο είναι το εξής: ο επενδυτής στο Real Estate της ΔΕΘ, μόλις κερδίσει τον διαγωνισμό, θα απευθυνθεί στις τράπεζες για να δανειστεί το αναγκαίο ποσό της επένδυσης. Ο δανεισμός θα είναι εύκολος, αφού η αποπληρωμή του θα έχει την κρατική εγγύηση, το δε κόστος του θα ενσωματωθεί στο χρηματοοικονομικό μοντέλο που θα πληρωθεί από το Δημόσιο. Έτσι, στον ιδιώτη επενδυτή, χωρίς αυτός να βάλει και να διακινδυνεύσει ούτε ένα ευρώ, θα παραχωρηθεί το καλύτερο οικόπεδο της Θεσσαλονίκης για την ανάπτυξη κατασκευών, τις οποίες θα εκμεταλλευτεί τουλάχιστον για σαράντα χρόνια, με εγγυημένες από το Δημόσιο ετήσιες αποδόσεις.

Το κατασκευαστικό κόστος του όλου σχεδίου, σύμφωνα με τη ΔΕΘ, φτάνει τα 220 εκατ. ευρώ. Για να εκτιμηθεί η απόδοση της επένδυσης με αξιοπιστία χρειάζονται εξειδικευμένες μελέτες τις οποίες κάνουν συνήθως διεθνείς οίκοι. Ωστόσο, γνωρίζοντας τα οικονομικά της πολύχρονης λειτουργίας του θεσμού, είναι αρκετά ασφαλής η πρόβλεψη

ότι ο κρατικός προϋπολογισμός θα υποχρεωθεί να καταβάλει στον επενδυτή πολύ πάνω από το 50% του ετήσιου συμφωνημένου ποσού.

Η επιβάρυνση του Δημοσίου, που θα επιφέρει αυτή η επιλογή, είναι και ο λόγος που όσοι προωθούν το σχέδιο «ανάπλασης» της ΔΕΘ δεν παρουσιάζουν αναλυτικά τα οικονομικά μεγέθη του επιχειρηματικού σχήματος που θα αναλάβει την υλοποίηση. Φοβούνται ότι αν γίνει γνωστό πως ο κρατικός προϋπολογισμός θα πληρώνει επί σαράντα χρόνια για ένα έργο καταστροφικό για την πόλη ο κόσμος θα αντιδράσει. Όπως αντέδρασε και παλιότερα όταν η τότε διοίκηση της ΔΕΘ είχε ανακοινώσει ένα ανάλογο σχέδιο, με χαρακτηριστική την ανθρώπινη αλυσίδα που σχηματίστηκε το 2008 γύρω από το ΓΣΣ και τη ΔΕΘ.

3. Η προσχηματική «Ανάπλαση» είναι καταστροφική για το αστικό περιβάλλον

Η προωθούμενη «ανάπλαση» είναι αντίθετη στους στόχους όλων των σχεδίων που έχουν εκπονηθεί κατά καιρούς για τη Θεσσαλονίκη και τα οποία θεωρούν επιτακτική ανάγκη την αύξηση του πράσινου ώστε η πόλη να γίνει περισσότερο βιώσιμη και φιλική με τους ανθρώπους και τους επισκέπτες της. Είναι αδιανόητο η πόλη με το λιγότερο πράσινο ανά κάτοικο στην ΕΕ και την Ελλάδα, παραβιάζοντας σύνταγμα, νόμους και αποφάσεις της Τοπικής και Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, να καταστρέφει τη μοναδική δυνατότητα που έχει να αποκτήσει έναν αξιόλογο πνεύμονα πρασίνου στο κέντρο της.

Ακόμη χειρότερο και εγκληματικό είναι να παραδώσει στην αντιπαροχή τον χώρο της ΔΕΘ, στο κέντρο της πόλης, για να κατασκευαστούν ξενοδοχείο, εμπορικό και χρηματοοικονομικό κέντρο, γιγάντιο parking και νέες εγκαταστάσεις για τη ΔΕΘ, φορτώνοντας την με κατασκευές και δραστηριότητες που δεν τις χρειάζεται και οι οποίες θα επιβαρύνουν κυκλοφοριακά, περιβαλλοντικά, λειτουργικά και αισθητικά την ευρύτερη περιοχή.

Στην προτεινόμενη ρυμοτομία το ποσοστό κάλυψης φτάνει στο 50% της συνολικής έκτασης, οι υφιστάμενες ακάλυπτες επιφάνειες μειώνονται κατά 14.000 τ.μ. και οι απομένοντες χώροι πρασίνου, που δεν είναι ούτε ενιαίοι ούτε ελεύθεροι από κτήρια, συναθροίζονται σε μόλις πάνω από 30 στρέμματα.

Οι όροι δόμησης και οι επιτρεπόμενες χρήσεις που προτείνονται με την πολεοδομική μελέτη προεικονίζουν ένα πυκνοδομημένο περιβάλλον, με ψηλή δόμηση και εντατικές χρήσεις επιβαρύνοντας το περιβαλλοντικό αποτύπωμα της επένδυσης. Προβλέπονται κτήρια συνολικής επιφάνειας 96.000 τ.μ., περισσότερα από την υφιστάμενη δόμηση κατά 16%. Οι επιτρεπόμενες χρήσεις υπερβαίνουν κατά πολύ τις αναγκαίες εκθεσιακές υποδομές. Ξενοδοχεία και συναφείς τουριστικές δραστηριότητες, εγκαταστάσεις εμπορίου

και προσωπικών υπηρεσιών, τράπεζες, εστιατόρια κ.ά., και τα οποία μπορεί να καταλαμβάνουν μέχρι και το ένα τρίτο της συνολικής δομημένης επιφάνειας, χωροθετούνται με μόνο λόγο την εξυπηρέτηση του επιχειρηματικού σχεδίου του Real Estate.

Αυξάνονται επίσης τα επιτρεπόμενα ύψη κτηρίων: 12 μ. γενικά, 16 μ. για κτήρια γραφείων και τραπεζών και 32 (!) μ. για το ξενοδοχείο. Τα ύψη αυτά, σε συνδυασμό με τη διάταξη των οικοδομήσιμων επιφανειών, θα δημιουργήσουν πραγματικό τείχος στη βόρεια και δυτική πλευρά της έκτασης. Η θέα προς το Δάσος θα χαθεί όπως και η οπτική επαφή με το ΑΠΘ και τη Ροτόντα, ενώ οι ανατολικές συνοικίες θα φύγουν από το οπτικό πεδίο. Η αισθητική επιβάρυνση του αστικού τοπίου είναι προφανής.

Όλα αυτά δεν παραπέμπουν σε εκθεσιακό χώρο, αλλά σε ένα νέο επιχειρηματικό κέντρο που ανατρέπει την υφιστάμενη ισορροπία του πολεοδομικού οργανισμού. Η ΔΕΘ, αντί να αιμοδοτήσει την τοπική οικονομία, θα λειτουργήσει ανταγωνιστικά ως προς το ιστορικό κέντρο, θα ενισχύσει την εσωστρέφεια της ΔΕΘ και θα μειώσει τη διάδραση του θεσμού με την πόλη.

Η Θεσσαλονίκη δοκιμάζεται συχνά από πλημμυρικά φαινόμενα καθώς οι αγωγοί ομβρίων στο ιστορικό κέντρο είναι ανεπαρκείς ακόμη και για τα υδραυλικά φορτία που δέχονται και που θα γίνονται συχνότερα και περισσότερα λόγω της κλιματικής αλλαγής. Αλλά ενώ είναι κοινός τόπος πως τα αστικά κέντρα πρέπει να ενισχύουν την ανθεκτικότητα και τη βιωσιμότητά τους έναντι των φυσικών κινδύνων, στο πυκνοδομημένο κέντρο της Θεσσαλονίκης δημιουργούνται νέα εσωτερικά τείχη και εμπόδια στην ομαλή απορροή των υδάτων και προστίθενται νέοι κτηριακοί όγκοι που επιδεινώνουν το μικροκλίμα, θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια και την υγεία των πολιτών. Σε αυτούς τους κινδύνους πρέπει να συνυπολογίσουμε και τη σεισμικότητα της περιοχής και τον κρίσιμο ρόλο των ανοιχτών χώρων για την εκτόνωση με ασφάλεια και προσωρινή διαμονή του πληθυσμού σε περίπτωση σεισμού, όπως συνέβη το 1978.

4. Προοπτική επιβίωσης και ανάπτυξης του Εκθεσιακού Φορέα

Όταν το 1925 χτίστηκαν οι πρώτες εγκαταστάσεις της ΔΕΘ, η περιοχή ήταν εκτός του πολεοδομικού ιστού της ιστορικής πόλης, σε έκταση που σύμφωνα με το σχέδιο του Εμπράρ ήταν τμήμα ενός μεγάλου περιαστικού πάρκου.

Η σταδιακή ανάπτυξη της Θεσσαλονίκης προς τα ανατολικά την εγκλώβισε και, από τη δεκαετία του '70, η ανάπτυξη και η λειτουργία της ΔΕΘ πιέζεται από τις άλλες λειτουργίες της πόλης ενώ και αυτή πιέζει, περιορίζει και επιβαρύνει τις λειτουργίες της πόλης.

Η συνέχιση της λειτουργίας της ΔΕΘ στο κέντρο δημιουργεί πολλά προβλήματα στην ίδια αλλά και στην πόλη. Όπως έδειξαν οι μελέτες που έγιναν την περίοδο 1999-2000, για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ΔΕΘ ήταν αναγκαία η μετεγκατάστασή της σε καταλληλότερη θέση, και κατά προτίμηση σε περιοχή δυτικά του Πολεοδομικού Συγκροτήματος.

Η εκθεσιακή δραστηριότητα με Κοινοτική Οδηγία απελευθερώθηκε το 1990, και από τότε μπορεί η κάθε ιδιωτική, ελληνική ή ξένη εταιρεία να οργανώνει όποτε θέλει, σε όποια πόλη θέλει, την οποιαδήποτε έκθεση. Έτσι, χάνοντας το μονοπώλιο η ΔΕΘ, από την ετήσια εκθεσιακή δραστηριότητα της χώρας δεν διοργανώνει πλέον παρά μόνο το 20% από το οποίο το 80% περιλαμβάνει φορείς του στενού και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ο θεσμός κατέληξε να εξυπηρετεί επικοινωνιακές ανάγκες των κυβερνήσεων και των κομμάτων και τις δημόσιες σχέσεις των παραγόντων της πόλης.

Η αναχρονιστική λειτουργία της ΔΕΘ φάνηκε φέτος στις συνθήκες της πανδημίας, καθώς έγινε φανερό με τον πλέον εμφαντικό τρόπο ότι γενικές εκθέσεις, όπως αυτή του Σεπτεμβρίου, είναι παρωχημένοι τρόποι εμπορικής προβολής και έχουν εγκαταλειφθεί προ πολλού διεθνώς. Η φετινή διοργάνωση του πολιτικού forum και άλλων διαδικτυακών συναντήσεων που επιχειρήθηκαν να αντικαταστήσουν, έστω και με προχειρότητα, την παραδοσιακή Γενική Έκθεση προδιαγράφει τον χαρακτήρα των εκθεσιακών γεγονότων στην εποχή των τηλεσυναλλαγών. Για τη Θεσσαλονίκη, μια πλατφόρμα προβολής και επικοινωνίας, σε συνδυασμό με ένα οικονομικό forum, μπορεί να γίνει σημαντικό γεγονός στην ευρύτερη περιοχή της ΝΑ Ευρώπης και της Ανατολικής Μεσογείου.

Ενώ οι γενικές εκθέσεις χάνουν σε σημασία, εξακολουθούν να είναι σημαντικές, ιδιαίτερα για την Κεντρική και τη Βόρεια Ελλάδα, οι βασικές κλαδικές εκθέσεις, που στηρίζονται στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα. Αυτές όμως οι εκθέσεις και λόγω ογκωδών εκθεμάτων αλλά και ενδιαφερόμενου κοινού, ασφυκτιούν στο κέντρο της πόλης και ταυτόχρονα το επιβαρύνουν υπερβολικά. Η πιο σημαντική από αυτές, η Agrotika, είναι και το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα.

5. Η Νέα ΔΕΘ: συμβολή στην πράσινη ανάπτυξη της ευρύτερης Θεσσαλονίκης.

Η λειτουργία της ΔΕΘ σε νέες σύγχρονες εγκαταστάσεις προσαρμοσμένες στις ανάγκες και τις δυνατότητες της σημερινής ηλεκτρονικής εποχής είναι η μόνη εγγύηση βιωσιμότητας του θεσμού, σε αντίθεση με τη φθίνουσα μέχρι τώρα πορεία του. Μακροχρόνια, θα υπάρξουν θετικές επιδράσεις τόσο στην οικονομία της ευρύτερης περιοχής όσο και όλης της πόλης, αυξάνοντας εισοδήματα και απασχόληση. Αλλά εξίσου θα επωφεληθεί και το κέντρο της Θεσσαλονίκης που θα δει να τονώνονται οι οικονομικές δραστηριότητες που παραδοσιακά προκαλούνται και ενισχύονται από την εκθεσιακή δραστηριότητα.

Η μοναδική ευκαιρία να αναπτυχθεί η «Νέα ΔΕΘ», σύμφωνα με τις σύγχρονες μορφές προσφοράς του εκθεσιακού προϊόντος και τις αναγκαίες βιοκλιματικές προϋποθέσεις, είναι η μεταφορά των εγκαταστάσεων στα δυτικά της πόλης, όπως έχει υποδειχθεί από σχετικές μελέτες και έχει υιοθετηθεί στο παρελθόν από τη Διοίκηση. Συγκυριακοί λόγοι οδήγησαν στην εγκατάλειψη της επιλογής αυτής, αλλά οι ουσιαστικοί λόγοι για μετεγκατάσταση της εκθεσιακής δραστηριότητας παραμένουν. Η ΔΕΘ στη νέα θέση θα αποτελέσει μεγάλη πράσινη και βιώσιμη επένδυση για την πιο υποβαθμισμένη περιοχή του Πολεοδομικού Συγκροτήματος, ενώ συγχρόνως θα ευεργετηθεί και το κέντρο της Θεσσαλονίκης. Αξιοποιώντας τις διαθέσιμες πηγές κοινοτικής χρηματοδότησης και χωρίς περιττές φαραωνικές κατασκευές δεν θα χρειαστεί να αναζητηθεί ιδιώτης να επενδύσει, με αποικιακούς μάλιστα όρους.

Η Δυτική Θεσσαλονίκη και η ευρύτερη περιοχή της είναι περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά υποβαθμισμένη. Βασικές κοινωνικές, υγειονομικές και αθλητικές υποδομές λείπουν, ενώ οι ανεπαρκείς αντιπλημμυρικές υποδομές την αφήνουν εκτεθειμένη στους κινδύνους ακόμη και συνήθων καιρικών φαινομένων. Στη Δυτική Θεσσαλονίκη δεν διασφαλίζονται οι βασικές προϋποθέσεις μιας ασφαλούς και αποδεκτής στον 21ο αιώνα οικονομικής και κοινωνικής ζωής.

Η βάση του παραγωγικού συστήματος και των ζωτικών λειτουργιών της Θεσσαλονίκης βρίσκεται εκεί. Εκεί εδράζονται και δραστηριοποιούνται οι σημαντικότερες βιομηχανικές, οικονομικές και εμπορικές μονάδες. Από εκεί διέρχονται τα διεθνή, εθνικά, περιφερειακά και τοπικά οδικά δίκτυα καθώς και το εθνικό και διεθνές σιδηροδρομικό δίκτυο. Εκεί αναπτύσσεται το λιμάνι με τις βαριές του δραστηριότητες, από το οποίο τόσα περιμένει η πόλη. Εκεί χωροθετούνται και εγκαταστάσεις που κανένας δεν θα ήθελε στη γειτονιά του: η μονάδα βιολογικού καθαρισμού των αστικών λυμάτων όλης της Θεσσαλονίκης, το σωφρονιστικό κατάστημα των Διαβατών και οι αποθήκες των χημικών βιομηχανιών και των καυσίμων.

Όλες αυτές οι επιβαρυντικές περιβαλλοντικά δραστηριότητες αποτελούν συγχρόνως συγκριτικά πλεονεκτήματα για την περιοχή. Η εκμετάλλευσή τους θα μπορούσε να αυξήσει την προστιθέμενη αξία, να δημιουργήσει νέες ευκαιρίες απασχόλησης και να συμβάλει ουσιαστικά στην ευημερία των κατοίκων. Αρκεί η πολιτεία, που στο παρελθόν με τη δημιουργία των ΤΕΙ προσπάθησε να δώσει κίνητρα ανάπτυξης και στη συνέχεια της γύρισε την πλάτη, να αξιοποιήσει τις δυνατότητες που προσφέρονται και να μην αρκείται σε δακρύβρεχτους προεκλογικούς λόγους και φρούδες υποσχέσεις.

Η κατασκευή των εγκαταστάσεων της ΔΕΘ στη Δυτική Θεσσαλονίκη θα δώσει δυναμική ώθηση στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της περιοχής προσελκύοντας πολλές άλλες δραστηριότητες, θα αναγκάσει την πολιτεία να αναπτύξει υποδομές που βελτιώνουν

το περιβάλλον και το αναβαθμίζουν αισθητικά, να ενισχύσει τη βιώσιμη κινητικότητα επεκτείνοντας τον προαστιακό και το μετρό, να πάρει μέτρα για την προστασία του πληθυσμού από φυσικούς και βιομηχανικούς κινδύνους.

Με την ανάπτυξη και την ενίσχυση των κοινωνικών υποδομών θα τονωθεί η κοινωνική συνοχή και θα περιοριστούν οι εστίες παραβατικότητας, με θετικές επιπτώσεις στην ασφάλεια όχι μόνο στον κόσμο της περιοχής, αλλά και όλης της Θεσσαλονίκης.

6. Το εγχείρημα της Νέας ΔΕΘ είναι εφικτό.

Εάν οι υποστηρικτές του καταστροφικού Real Estate είχαν επιχείρημα την έλλειψη διαθέσιμων δημόσιων πόρων μέχρι τις αρχές του 2020, σήμερα ισχύει το ακριβώς αντίθετο. Η πανδημία μπορεί να είχε καταστροφικές επιπτώσεις στην οικονομία, οδήγησε όμως την ΕΕ να υιοθετήσει μια επιθετική πολιτική υποστήριξης των οικονομιών των χωρών μελών της.

Η χώρα μας βρέθηκε με ανέλπιστα πολλούς διαθέσιμους πόρους, είτε ως δωρεάν επιχορηγήσεις, είτε ως δάνεια με χαμηλά επιτόκια με την εγγύηση της ΕΕ και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Οι συνολικοί πόροι για την επόμενη πενταετία υπολογίζονται, σύμφωνα με την κυβέρνηση, σε 72 δισ. ευρώ.

Πέρα από τα επιδόματα σε εργαζόμενους, ανέργους, επαγγελματίες, τη στήριξη των επιχειρήσεων και την ενίσχυση του ΕΣΥ, περίπου 42 δισ. ευρώ, πάντα σύμφωνα με την κυβέρνηση, θα διατεθούν για την αλλαγή του παραγωγικού και αναπτυξιακού μοντέλου, που θα στηρίζεται σε πράσινες και ψηφιακές επενδύσεις σε όλους τους τομείς της ελληνικής οικονομίας.

Πράσινες και ψηφιακές επενδύσεις είναι οι δύο δεσμευτικοί όροι και προϋποθέσεις της ΕΕ για να διατεθούν οι πόροι στη χώρα μας. Περιθώρια για παρεκκλίσεις στη διάθεση των πόρων, που ήταν συχνές στο παρελθόν, δεν υπάρχουν. Κάθε χώρα της ΕΕ που προσφέρει πόρους, έχει το δικαίωμα να ζητήσει αναστολή των χρηματοδοτήσεων εάν διαπιστωθεί ότι η λήπτρια χώρα έχει παραβιάσει τους όρους αυτούς.

Η ελληνική κυβέρνηση έπρεπε μέχρι το τέλος Οκτωβρίου του 2020 να καταθέσει την πρότασή της για τις πράσινες και ψηφιακές επενδύσεις, κάτι που δεν έχει κάνει ακόμη.

Η Κεντρική Μακεδονία, σύμφωνα με τα πληθυσμιακά κριτήρια, που είναι βασικά για την κατανομή των πόρων, δικαιούται τουλάχιστον οκτώ δισ. ευρώ, και η Θεσσαλονίκη τέσσερα.

Αλήθεια, ποιες θα μπορούσαν να είναι οι πράσινες και ψηφιακές επενδύσεις, εάν δεν είναι η δημιουργία Μητροπολιτικού Πάρκου στο κέντρο της πόλης και η ανάπτυξη μιας σύγχρονης βιοκλιματικής και ψηφιακής ΔΕΘ στη Δυτική Θεσσαλονίκη;

1. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Οικονομολόγος, καθηγητής οργάνωσης και διοίκησης, πρώην διευθυντής Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου Βορείου Ελλάδος.

2. ΑΜΑΝΑΤΙΑΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ Οικονομολόγος, Αντιδήμαρχος

3. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ Πρόεδρος του Ομίλου Αστυνομικών Θεσσαλονίκης, μέλος της ομάδας «Διάλογος» στο Δήμο Κορδελιού-Ευόσμου

4. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Οικονομολόγος, πρώην Αντιδήμαρχος Δήμου Θεσσαλονίκης, μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΟΤΟΕ

5. ΑΣΛΑΝΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ Καθηγήτρια ΑΣΠΑΙΤΕ, πρώην δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης

6. ΒΑΡΓΙΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ Αντιπρόεδρος του ΒΕΘ, αντιπρόεδρος της ΓΣΕΒΕΕ.

7. ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ Μαιευτήρια Χειρουργός Γυναικολόγος
Διδάκτωρ Δ.Π.Θ
Συνεργάτης Ιατρικού Διαβαλκανικό Κέντρου.

8. ΖΑΚΑΛΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο, πρώην δήμαρχος Αξιού.

9. ΖΑΡΩΤΙΑΔΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ Αν. Καθηγητής, Κοσμήτορας της Σχολής Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών.

10. ΖΟΡΜΠΑΣ ΠΑΥΛΟΣ Δικηγόρος

11. ΚΑΛΦΑΚΑΚΟΥ ΡΙΑ Καθηγήτρια του τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης, δημοτικός σύμβουλος του δήμου Θεσσαλονίκης

12. ΚΑΜΤΣΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Αναπληρώτρια καθηγήτρια Συνταγματικού Δικαίου Α.Π.Θ.
Μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης (CPT)

13. ΚΑΡΟΥΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ πρώην μέλος της Διοικητικής Επιτροπής ΕΒΕΘ, πρώην πρόεδρος του συλλόγου εκτελωνιστών Θεσσαλονίκης.

14. ΚΥΑΝΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Οικονομολόγος, ΒΑ, ΜΒΑ
Οργανωτικός γραμματέας Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Φωτοβολταϊκών Παραγωγών.

15. ΚΥΡΙΑΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Δικηγόρος, υποψήφιος δήμαρχος του Δήμου Αμπελοκήπων-Μενεμένης

16. ΛΑΔΑ ΣΑΣΑ Αρχιτέκτων, Ομότιμος καθηγήτρια του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης

17. ΛΕΚΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ Πρόεδρος διαρκούς ομάδας εργασίας για την αντιμετώπιση φυσικών και τεχνολογικών καταστροφών του ΤΕΕ/ΤΚΜ, διευθυντής ερευνών ΙΤΣΑΚ/ΟΑΣΠ.

18. ΛΕΜΠΕΤΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Πολιτικός Μηχανικός, πρώην Αντινομάρχης Θεσσαλονίκης

19. ΛΙΤΣΑΡΔΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Καθηγητής Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Μηχανικών Υπολογιστών του ΑΠΘ, Γραμματέας της ΠΟΣΔΕΠ ΑΕΙ.

20. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Φυσικός, πρώην βουλευτής Θεσσαλονίκης, κάτοικος Θεσσαλονίκης
Στοιχεία επικοινωνίας: Νικοπόλεως 26, Τ.Κ. 55131,
email:

21. ΜΑΚΝΕΑ ΧΡΗΣΤΙΝΑ MSc Χημικός Μηχανικός, Περιβαλλοντολόγος, πρόεδρος ΕΜΔΥΔΑΣ Κ-Μ

23. ΜΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ Αρχιτέκτων - Πολεοδόμος, MSc Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού Σύμβουλος Αστικής και Τοπικής Ανάπτυξης

23. ΜΕΡΕΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ Ασφαλιστικός και Χρηματοοικονομικός σύμβουλος. Υπεύθυνος συμβουλευτικής υποστήριξης επιχειρήσεων διοικούσας επιτροπής ΕΕΘ.

24. ΜΗΤΑΦΙΔΗΣ ΤΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Εκπαιδευτικός, πρώην βουλευτής Σύριζα, πρώην δημοτικός σύμβουλος Θεσσαλονίκης.

25. ΜΙΧΟΥ ANNA Ηλεκτρολόγος Μηχανικός & Μηχανικός Η/Υ, μελετήτρια αναπτυξιακών, περιβαλλοντικών και ενεργειακών σχεδίων.

26. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΚΥ Δικηγόρος, υποψήφια βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής στη δεύτερη περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

27. ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ ΝΙΚΟΣ Χωροτάκτης Πολεοδόμος

28. ΣΑΡΑΦΔΗΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γεωλόγος, υποψήφιος δήμαρχος του Δήμου Χαλκηδόνος

29. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Δρ. Πολιτικός Μηχανικός, π. ΓΔ ΠΚΜ

31. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Τοπογράφος Μηχανικός

31. ΣΚΟΥΡΑΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ Καθηγητής Γενετικής, Τμήμα Βιολογίας ΑΠΘ, Γεν. Γραμματέας ΔΣ

Διεπιστημονικού Κέντρου Αριστοτελικών Μελετών - ΑΠΘ (ΔΙΚΑΜ-ΑΠΘ)

32. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ Δικηγόρος, μέλος του ΔΣ της ένωσης ασκούμενων δικηγόρων και νέων δικηγόρων.
33. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γιατρός, πρώην δήμαρχος Αμπελοκήπων.
34. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ ΚΟΣΜΑΣ Δρ. Πολιτικός Μηχανικός
Ομότιμος Καθηγητής Α.Π.Θ.
35. ΤΡΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Αγγειοχειρουργός, διευθυντής νοσοκομείου Γ.
Παπανικολάου, Περιφερειακός Σύμβουλος με την παράταξη «Πράξεις για τη Μακεδονία».
36. ΤΣΕΜΠΕΡΛΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ Ηλεκτρονικός-Ηλεκτρολόγος Μηχανικός
38. ΤΣΟΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ Καθηγητής εφαρμοσμένης Γεωφυσικής, διευθυντής εργαστήριο
Εφαρμοσμένης Γεωφυσικής.
39. ΦΟΡΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΗΣΤΙΝΑ Δικηγόρος, δημοτικός σύμβουλος Καλαμαριάς.
40. ΧΑΤΣΗΒΑΛΑΣΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ Οικονομολόγος επικεφαλής της παράταξης «Δράση
Πολιτών» στον Δήμο Θερμαϊκού.
40. ΧΙΝΤΗΡΟΓΛΟΥ ΧΑΡΙΤΩΝ Καθηγητής Τμήμα Βιολογίας ΑΠΘ, Κοσμήτορας Σχολής
Θετικών Επιστημών
41. ΧΡΗΣΤΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ Καθηγητής Τεχνικής Γεωλογίας ΑΠΘ, μέλος της Ευρωπαϊκής
Ακαδημίας έρευνας & Τεχνών.
42. ΧΡΥΣΑΦΗΣ ΚΩΣΤΑΣ Φυσικός, καθηγητής ΑΠΘ, διευθυντής εργαστηρίου προηγμένων
υλικών και διατάξεων

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Της Κίνησης Πολιτών: Η ΔΕΘ Μητροπολιτικό Πάρκο για μια Πράσινη Θεσσαλονίκη

Θεσσαλονίκη, 15 Δεκεμβρίου 2020

«Ανάπλαση» της ΔΕΘ: Ένα ψευδεπίγραφο σχέδιο

Στις 26 Νοεμβρίου 2020, 43 πολίτες της Θεσσαλονίκης συνυπογράψαμε ένα κείμενο με τον ως άνω τίτλο, στο οποίο υποστηρίξαμε ότι το σχέδιο «Ανάπλασης της ΔΕΘ» είναι ένα οικονομικό και πολιτικό ατόπημα.

Ουσιαστικά προβλέπει την ακύρωση ενός Μητροπολιτικού Πάρκου που τόσο έχει ανάγκη η πόλη μας, οδηγεί στην καταστροφή του αστικού περιβάλλοντος, ενώ ταυτόχρονα αναιρεί την προοπτική του ίδιου του Εκθεσιακού Φορέα, αλλά και συνολικά αυτήν της βιώσιμης ανάπτυξης της Θεσσαλονίκης.

Η Πρωτοβουλία βαθαίνει και διευρύνεται. Σε συνέχεια των έντεκα καθηγητών -ριών του ΑΠΘ που συμμετείχαν στην αρχική ομάδα των υπογραφόντων, άλλοι 65 πανεπιστημιακοί διατυπώνουν τη στήριξή τους προσυπογράφοντας το ίδιο κείμενο και συμβάλλουν έτσι στη συνεχή ενίσχυση της προσπάθειάς μας.

Τις επόμενες ημέρες θα ακολουθήσουν δημοσιεύσεις πρόσθετων υπογραφών και στηρίξεων και θα εμπλουτιστεί η δράση της Πρωτοβουλίας μας προς περαιτέρω ενημέρωση και κινητοποίηση της κοινωνίας της Θεσσαλονίκης, αλλά και ευρύτερα.

Οι πρόσθετοι -ες 65 υπογράφωντες -ουσες πανεπιστημιακοί:

1.	Αθανασίου Ευαγγελία, Αν. Καθηγήτρια Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, ΑΠΘ
2.	Αλεξοπούλου Αλέκα, Ομότιμη Καθηγήτρια Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, ΑΠΘ
3.	Αλμπάνη Μαρία, Καθηγήτρια Ιατρικής, ΑΠΘ
4.	Αραβαντινός Δημήτρης, Καθηγητής Πολιτικών Μηχανικών, ΑΠΘ
5.	Αυγολούπης Σταύρος, Καθηγητής Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, ΑΠΘ
6.	Γερονικάκη Αθηνά, Ομότιμη Καθηγήτρια Φαρμακευτικής, ΑΠΘ
7.	Δημητρόπουλος Γιάννης, Αφ. Καθηγητής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Υπολογιστών, ΠΔΜ
8.	Διβάρης Γιώργος, Καθηγητής Καλών Τεχνών, ΑΠΘ
9.	Δουράκης Γιώργος, Αν. Καθηγητής Πολιτικών Επιστημών, ΑΠΘ
10.	Ευαγγελίδης Χρήστος, Αν. Καθηγητής, Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών, ΑΠΘ
11.	Ζωίδης Γεώργιος, Ομότιμος Καθηγητής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, ΑΠΘ
12.	Θεοδωροπούλου Μαρία, Επ. Καθηγήτρια Φιλολογίας, ΑΠΘ
13.	Ιγνατάκης Χρήστος, Ομότιμος Καθηγητής Πολιτικών Μηχανικών, ΑΠΘ
14.	Αλέξης Ιωαννίδης, Αν. Καθηγητής Κοινωνικής Διοίκησης και Πολιτικής Επιστήμης, ΔΠΘ
15.	Καβάλα Μαρία, Επ. Καθηγήτρια Πολιτικών Επιστημών ΑΠΘ
16.	Κακανά Δόμνα, Καθηγήτρια Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, Κοσμήτορας Σχολής ΑΠΘ
17.	Καμαρούδης Σταύρος, Αν. Καθηγητής, Παιδαγωγικό Δημ. Εκπ/σης, ΠΔΜ
18.	Καμπουρόπουλος Αιμίλιος, Καθηγητής Μουσικών Σπουδών, ΑΠΘ

19.	Καραγιαννίδου Ευαγγελία, Αν. Καθηγήτρια Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας, ΑΠΘ
20.	Καρακιουλάκης Γιώργος, Καθηγητής Ιατρικής, ΑΠΘ
21.	Κατσιφαράκης Κωνσταντίνος, Καθηγητής Πολιτικών Μηχανικών, Κοσμήτορας Πολυτεχνικής Σχολής ΑΠΘ
22.	Κούγκολος Σάκης, Καθηγητής Πολιτικών Μηχανικών, ΑΠΘ
23.	Κουτούπη-Κητή Ελισάβετ, Ομότιμη Καθηγήτρια Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας, ΑΠΘ
24.	Κυπάρδος Αντώνης, Αν. Καθηγητής ΤΕΦΑΑ Σερρών, ΑΠΘ
25.	Κωνσταντίνου Μιλτιάδης, Καθηγητής Θεολογίας, ΑΠΘ
26.	Κωστοπούλου Στέλλα, Καθηγήτρια Οικονομικών ΑΠΘ
27.	Λαζαρίδου Μαρία, Ομότιμη Καθηγήτρια Βιολογίας, ΑΠΘ
28.	Λογοθετίδης Στέργιος, Καθηγητής Φυσικής, ΑΠΘ
29.	Μέντζος Αριστοτέλης, Ομότιμος Καθηγητής Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΑΠΘ
30.	Μισίου Διονυσία-Καλλιόπη, Αφ. Αν. Καθηγήτρια, Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΑΠΘ
31.	Μπαλτζής Κωνσταντίνος, ΕΔΙΠ Φυσικής, ΑΠΘ
32.	Μπαμπατζιμοπούλος Χρήστος, Καθηγητής Γεωπονίας, ΑΠΘ
33.	Μπαμπλέκου Ζωή, Καθηγήτρια Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης ΑΠΘ
34.	Μπίκας Δημήτρης, Ομότιμος Καθηγητής Πολιτικών Μηχανικών, ΑΠΘ
35.	Μπίσμπος Χρήστος, Ομότιμος Καθηγητής Πολιτικών Μηχανικών, ΑΠΘ
36.	Μπλέκας Γιώργος, Αν. Καθηγητής Χημείας, ΑΠΘ
37.	Ναζίρης Δημήτρης, Καθηγητής Θεάτρου, ΑΠΘ
38.	Νικολάου Κώστας, Επισκ. Καθηγητής Οικολογίας και Κοινωνικής-Αλληλέγγυας Οικονομίας, ΑΠΘ
39.	Ξενίδης Γιάννης, Αν. Καθηγητής Πολιτικών Μηχανικών ΑΠΘ
40.	Παϊσίδου Μελίνα, Αν. Καθηγήτρια Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΑΠΘ
41.	Παπαδημητρίου Σεραφείμ, Αν. Καθηγητής Κτηνιατρικής, ΑΠΘ
42.	Παπαδοπούλου Ελένη, Καθηγήτρια Μηχανικών Χωροταξίας και Ανάπτυξης, ΑΠΘ
43.	Παπαζάχος Κωνσταντίνος, Καθηγητής Γεωλογίας, ΑΠΘ
44.	Παπανδρέου Μαρία, Επ. Καθηγήτρια Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, ΑΠΘ
45.	Παρασκευόπουλος Νίκος, Ομότιμος Καθηγητής Νομικής, ΑΠΘ, Πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης
46.	Παυλίδου Ελένη, Καθηγήτρια Φυσικής, ΑΠΘ
47.	Παυλίδου Νέλλη-Ελένη, Αφ. Επ. Καθηγήτρια Οικονομικών, ΑΠΘ
48.	Ρεπούση Μαρία, Καθηγήτρια Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, ΑΠΘ
49.	Σεργκελίδης Δανιήλ, Αν. Καθηγητής Κτηνιατρικής, ΑΠΘ
50.	Σιδηρόπουλος Επαμεινώνδας, Ομότιμος Καθηγητής Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών, ΑΠΘ
51.	Σκολιανός Στέφανος, Ομότιμος Καθηγητής Μηχανολόγων Μηχανικών, ΑΠΘ
52.	Στάθης Δημήτριος, Καθηγητής Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, ΑΠΘ
53.	Σταμάτης Κωνσταντίνος, Καθηγητής Νομικής, ΑΠΘ
54.	Στυλιανού Άρης, Αν. Καθηγητής Πολιτικών Επιστημών ΑΠΘ
55.	Συνεφάκης Γιώργιος, Επιστημονικός Συνεργάτης Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, ΑΠΘ
56.	Συσκάκης Αριστομένης, Καθηγητής Μαθηματικού, ΑΠΘ
57.	Σωτηρόπουλος Σωτήρης, Καθηγητής Χημείας, ΑΠΘ
58.	Τορτοπίδης Δημήτρης, Αν. Καθηγητής Οδοντιατρικής, ΑΠΘ
59.	Τσιούρης Σωτήρης, Ομότιμος Καθηγητής Γεωπονίας, ΑΠΘ
60.	Τσιριγώτης Γεώργιος, Καθηγητής Μηχανικών Πληροφορικής, ΔΙΠΑΕ
61.	Τσουκαλά Κυριακή, Καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής, ΑΠΘ
62.	Φυτίκας Μιχαήλ, Ομότιμος Καθηγητής Γεωλογίας, ΑΠΘ
63.	Χαϊτογλου Κώστας, Αν. Καθηγητής Ιατρικής, ΑΠΘ

64.	Χοντολίδου Ελένη, Αν. Καθηγήτρια Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής ΑΠΘ
65.	Ψύλλος Δημήτριος, Αφ. Καθηγητής Παιδαγωγικού Δημοτικής Εκπαίδευσης, ΑΠΘ